

Arrest

nr. 306 737 van 16 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 6
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 12 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 oktober 2023.

Gelet op de beschikking van 23 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat P. VANCRAEYNEST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die verklaart afkomstig te zijn uit Angola, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 28 maart 2023 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof gehecht kon worden aan verzoeksters voorgehouden vrees omwille van de politieke activiteiten van haar man. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen bevestigd in het arrest nr. 279 437 van 25 oktober 2022.

In het kader van haar huidige, tweede verzoek blijft verzoekster vasthouden aan haar eerder aangehaalde vluchtmotieven, namelijk dat zij in Angola met de dood bedreigd zou zijn geweest. Zij voegt hieraan toe dat haar dochter D. het slachtoffer zou zijn geweest van seksueel misbruik door de neef van haar man. Zij legt geen documenten voor ter staving van haar huidige beschermingsverzoek.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt vooreerst op goede gronden gemotiveerd dat verzoekster zich louter beperkt tot een verwijzing naar de asielmotieven die zij in het verleden heeft uiteengezet. Wat betreft het seksueel misbruik waarvan verzoeksters dochter het slachtoffer werd, wordt geoordeeld dat dit in hoofde van verzoekster geen persoonlijke vrees inhoudt.

De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen die verzoekster aanbracht in het kader van haar huidige volgend beschermingsverzoek, dat zij deze afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch komt zij in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen en het poneren van een vrees voor vervolging.

Verzoekster betwist dat zij ten gevolge van het misbruik van haar dochter geen eigen persoonlijke problemen heeft gekend en 'herinnert' er in voorliggend verzoekschrift aan dat zij door de neef van haar echtgenoot met de dood bedreigd zou zijn geweest. Verzoekster kan in haar betoog in geen geval worden gevolgd. In het kader van haar vorig, eerste beschermingsverzoek heeft zij dit vooreerst nooit verklaard. Zij gaf toen enkel aan dat zij zou zijn bedreigd door aanhangers van MPLA en zij door twee politieagenten seksueel misbruikt zou zijn ten gevolge van de politieke activiteiten van haar echtgenoot. Nooit heeft zij er melding van gemaakt dat zij door de neef van haar echtgenoot zou zijn bedreigd. Ook kan dit niet blijken uit haar bij de DVZ opgetekende verklaringen in het kader van haar huidige tweede verzoek. Zij stelt heel algemeen dat zij in Angola bedreigd zou worden met de dood om vervolgens als nieuw element het vermeend seksueel misbruik van haar dochter aan te halen door de neef van haar echtgenoot. Ze geeft verder aan dat er omwille van dit seksueel misbruik er meerdere conflicten geweest zouden zijn tussen hun families en dat haar dochter als heks zou zijn behandeld, maar eigen persoonlijke problemen ten gevolge hiervan maakt zij niet kenbaar (verklaring volgend verzoek, punt 17).

De commissaris-generaal bemerkt verder terdege dat verzoekster in het kader van haar eerste verzoek ruim de kans gehad om te spreken over haar persoonlijke vrees bij terugkeer en de vrees met betrekking tot haar kinderen bij terugkeer naar Angola. Verzoekster heeft dit beweerde seksueel misbruik nooit aangekaart, wat er eens te meer op wijst dat dit nieuw element in haar hoofde geen persoonlijke vrees inhoudt. De bewering in voorliggend verzoekschrift dat zij niet over deze problemen durfde praten vermits seksueel geweld in Angola nog steeds een taboe is, kan niet ter verschoning worden aangediend. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land om bescherming te verkrijgen, is het vertrouwen in die

autoriteiten inherent verbonden. Schroom is geen reden om in het onthaalland onvolledige informatie omtrent het asielrelaas te geven. Temeer, en los van het feit dat deze elementen ongeloofwaardig zijn bevonden, verzoekster in het kader van haar vorig verzoek wel durfde te stellen dat zij seksueel misbruikt werd door twee politieagenten ten gevolge van de activiteiten van haar echtgenoot. Dat zij het seksueel misbruik van haar dochter niet eerder durfde aan te brengen omdat dit in Angola nog steeds een taboe is, kan dan ook niet worden aangenomen.

Een loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent de negatieve culturele normen, praktijken en tradities, evenals patriarchale houdingen en diepgewortelde stereotypen met betrekking tot de rollen en verantwoordelijkheden van vrouwen en mannen in het gezin en de Angolese samenleving die bijdragen aan het voortbestaan van geweld tegen vrouwen en schadelijke praktijken, volstaat in deze niet nu verzoekster er niet in slaagt concrete persoonlijke problemen ten gevolge hiervan aannemelijk te maken.

6. Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 15 december 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1761 legt de eed af en tolkt Portugees – Nederlands.

Verzoekster legt een aanvullende nota neer, gedateerd op 14 december 2023.

Waar de voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van haar verzoek om te worden gehoord, verwijst verzoekster naar de argumentatie die zij in dit verzoek schriftelijk heeft uiteengezet. Zij wijst erop dat haar dochter werd onderzocht door een gynaecoloog en dat deze de fysieke gevolgen van de gepleegde feiten niet kan vaststellen, zodat zij deze feiten niet kan bewijzen met medische getuigschriften. Dit maakt een nieuw element uit dat nader dient te worden onderzocht. Verzoekster gelooft haar dochter en heeft ook uitgelegd waarom; zij heeft met andere woorden partij gekozen voor haar dochter en dit zal haar in haar land van herkomst ten kwade worden geduid. Verzoekster deelt mee dat het beschermingsverzoek van haar dochter ontvankelijk werd verklaard door de verwerende partij en bij deze laatste actueel in onderzoek is. Aangezien haar eigen verzoek onontvankelijk werd verklaard en dat van haar dochter niet, meent verzoekster dat de verwerende partij met twee maten en gewichten meet. De voorzitter vraagt verzoekster om de Raad een stuk over te maken om de huidige stand van zaken in het beschermingsverzoek van haar dochter te verduidelijken, wat zij bij monde van de voor haar aanwezige advocaat stelt zo spoedig mogelijk te zullen doen. Tot slot vraagt verzoekster de Raad om haar beschermingsverzoek onmiddellijk ontvankelijk te verklaren, gezien het hieraan gekoppelde recht op opvang en ondersteuning. Zij wijst er ook op dat haar

kinderen getraumatiseerd zijn door de negatieve beslissingen inzake haar beschermingsverzoeken en niet willen terugkeren naar Angola."

5. Verzoekster brengt met voormelde argumentatie ter zitting, en de door haar nog neergelegde documenten, geen dienstige elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 26 september 2023.

5.1. Wat betreft verzoeksters betoog ter terechtzitting dat het verzoek om internationale bescherming van haar dochter ontvankelijk werd verklaard door het CGVS en actueel in onderzoek is, blijkt uit de stukken die verzoekster, zoals gevraagd, op 20 december 2023 overmaakt aan de Raad dat voor elk van haar drie kinderen op 21 november 2022 een verzoek om internationale bescherming werd ingediend.

Deze beschermingsverzoeken werden door het CGVS op 18 juli 2023 in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet ontvankelijk verklaard. Vervolgens werd op 8 augustus 2023 voor elk van de kinderen van verzoekster, onder wie de betreffende dochter, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De commissaris-generaal oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan het vermeende seksueel misbruik van verzoeksters dochter door N. (de neef van haar man) en de vrees voor vervolging ten aanzien van de familie van haar man.

De Raad stelt vast dat verzoekster op 20 december 2023 enkel de beslissingen van het CGVS overmaakte waarbij de beschermingsverzoeken van de kinderen met toepassing van voormelde bepaling ontvankelijk werden verklaard, maar niet de weigeringsbeslissingen die hierop volgden. Tegen deze beslissingen van 8 augustus 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermings-status in hoofde van elk van de drie kinderen, werd door de kinderen, wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder, thans verzoekster, op 18 september 2023 een beroep ingediend, gekend onder rolnummer 295 967.

Het beroep was dus reeds aanhangig tijdens de terechtzitting van 15 december 2023, hetgeen verzoekster moet hebben geweten.

Bij arrest nr. 303 218 van 14 maart 2024 werden deze weigeringsbeslissingen door de Raad bevestigd en het standpunt van de commissaris-generaal bijgetreden dat *"het niet geloofwaardig is dat verzoekers Angola verlaten hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de familie van N. / de familie van hun vader"*.

In dit arrest werd het attest van de gynaecoloog van 13 december 2023 dat verzoekster bij haar aanvullende nota voegt, reeds meegenomen en geoordeeld: *"Het ter zitting bijgebrachte gynaecologisch attest van 13 december 2023 aangaande eerste verzoekster S.D. kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen. Waar in het attest wordt gesteld dat verzoekers' moeder het "verhaal van seksueel misbruik met penetratie op 8 jarige leeftijd in Angola door neef van vader" heeft verteld, steunt het duidelijk op de verklaringen van verzoekers' moeder. Daarnaast vermeldt het attest dat eerste verzoekster "hier geen actieve herinnering aan" heeft. Meer nog, het attest vermeldt dat het "obv klinisch onderzoek onmogelijk [is] om seksueel misbruik te ontkennen, noch te bevestigen". Bijgevolg kan het bijgebrachte gynaecologisch attest, dat bovendien een vijftal jaar na het vermeende seksueel misbruik werd opgesteld, geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen in verband met de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden seksueel misbruik van eerste verzoekster door N. en de vermeende problemen met de familie van N."*

Nu er geen geloof wordt gehecht aan het beweerde seksueel misbruik van haar dochter door N. en de vermeende problemen met de familie van N., is verzoeksters betoog dat zij *"partij gekozen [heeft] voor haar dochter en dit zal haar in haar land van herkomst ten kwade worden geduid"* dan ook niet langer dienstig.

5.2. Het ongestaafde betoog dat haar kinderen getraumatiseerd zijn door de negatieve beslissingen inzake haar beschermingsverzoeken en niet willen terugkeren naar Angola, betreft een nieuw middel dat niet werd aangehaald in het verzoekschrift. Wat er ook van zij, hoewel begrip kan worden getoond voor de emoties van haar kinderen, kan dit niet worden gelijkgesteld met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

6. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 26 september 2023 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. MAES